

29 . Cârcea | Comuna: Coșoveni | Județ: Dolj | Punct: Hanuri | Anul: 1998

Anul: 1998

Cod RAN: 71901.03

Perioade: Preistorie

Epoci: Neolitic, Eneolitic, Epoca bronzului timpuriu, Epoca bronzului

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Dorel Bondoc, Simona Lazăr, Marin Nica, Bogdan Tănăsescu

Instituții: Muzeul Olteniei, Craiova, Institutul de Cercetări Socio-Umane Craiova, Institutul de Cercetări Socio-Umane Craiova, Instiuție Nedefinită

Raport

S-au urmărit, în continuare, limita de nord a celor trei așezări de tip Cârcea (fazele timpurii), Gumelnița, Sălcuța și Verbicioara care în acest punct se suprapun cât și dimensiunile și traseul șanțului de apărare cu palisadă, al așezării epocii bronzului.

În cadrul celor două casete deschise între careurile 13 și 17 ale secțiunii XVI, la adâncimile cuprinse între 0,35 m - 0,45 m, au fost descoperite resturile a 3 vetre (V4 V5, V6) care împreună cu cele din secțiunea XVI (V1 V2) formează un complex de vetre tipice așezării de tip Sălcuța IV. Vatra de la adâncimea de 0,75 m din casete 1 împreună cu cea din secțiunea XVI de la adâncimea de 1,10 m aparțin așezării aspectului cultural Gumelnița - Sălcuța. S-a obținut astfel o situație stratigrafică clară, confirmată și de materialul arheologic descoperit în jurul acestora.

Sub vetrele ultimei faze a culturii Sălcuța s-a delimitat, clar, stratul aspectului cultural Gumelnița-Sălcuța, gros de 0,70 m, de culoare cenușie, alburie, cu urme de vetre, podele de lut galben, cenușă, idoli de os și un străpungător de cupru.

Stratul așezării eneolitice este format din două niveluri: în cel de la bază predomină ceramica gumelnițeană, spre deosebire de nivelul al doilea cu resturi specifice culturii Sălcuța.

În caseta nr. 1 (8 x 1,50 m) la adâncimea de 2,20 m s-a conturat latura sinuoasă a unei gropi de bordei pe fundul căruia s-a descoperit ceramică pictată cu motive liniare, de culoare închisă pe fond roșu-brun frumos lustruit specifică fazei Cârcea II A. În centrul gropii s-a observat o vatră de formă ovală, arsă cărămiziu în apropierea căreia se afla, depus ritual, un craniu uman bine conservat, orientat cu privirea spre vest, sub care se mai aflau câteva falange de la o mână.

O situație asemănătoare s-a repetat și în caseta nr. 2. La aceeași adâncime s-a conturat groapa nr. 8 a unui bordei de formă ovală, orientată NS și pe fundul căreia erau depuse, ritual, 8 craniile umane pe o suprafață de numai 0,75 x 0,70 m împreună cu numeroase resturi menajere, îndeosebi fragmente ceramice de mici dimensiuni, unelte de piatră și silex, pietre și oase de animale cu urme de arsură. Printre craniile, se mai aflau și resturi de la alte numeroase oase amestecate cu resturi menajere din care, nu lipseau cochiliile de scoici și melci. Să provină toate acestea de la un banchet funerar cu caracter antropofagie? Viitoarele cercetări vor da răspuns și la această întrebare. Oricum în cele două așezări neolitice de la Cârcea s-au descoperit, până în prezent, 19 craniile umane depuse toate, ritual, în gropi menajere sau în șanțul de protecție. Stratul neolitic din apropierea gropilor rituale nu depășesc grosimea de 0,50 m.

S-a trasat, în continuare, spre nord, o nouă secțiune (S XVII) la 20 m distanță față de cea a șanțului de apărare cu palisadă, al așezării epocii bronzului. Așa cum se poate vedea și pe planul general al săpăturii (fig. 2/8), conturul, ușor curbat, al șanțului înconjură sau delimitează partea de sud a așezării, în zona de contact a pantei cu terasa inferioară a văii Jiului. Din profilul secțiunii XVII reiese că șanțul prezintă aceleași elemente sau caracteristici precizate în secțiunea precedentă (fig. 2/1, 2). Astfel, de la gura șanțului, largă de 14 m

pornesc, oblic, spre interior, cele două praguri la baza cărora s-au săpat gropile palisadei la adâncimea de 3 m față de nivelul de călcare al așezării epocii bronzului. Pe profilul ambelor secțiuni se observă cu ușurință urmele de chirpici incendiat al palisadei prăbușite spre interiorul așezării. După primul incendiu al palisadei, așezarea a continuat să fie locuită, un timp, așa cum o dovedesc nivelurile de umplere ale șanțului, după care, comunitatea se mută pe terasa opusă a pârauului Cârpii la "Viaduct" continuându-și evoluția

pe parcursul ultimelor faze ale culturii Verbicioara influențate puternic de purtătorii culturii Gârla Mare. Ceramica descoperită pe fundul șanțului cu palisadă prezintă elemente clare, tipice primei faze, clasice, a culturii Verbicioara. În umplutura șanțului s-a găsit și un fragment de bază tipic culturii Cernavodă III.

La 100 m sud de șanțul de protecție al așezării neolitice din punctul "Viaduct" s-a deschis o mică casetă (5 x 1 m) urmărindu-se densitatea de locuire ale așezărilor preistorice și daco-romane, care și în această zonă periferică se suprapun.

La adâncimea de 2 m față de solul actual și la 0,70 m de nivelul de călcare neolitic s-a conturat groapa unui bordei de formă ovală cu diametru de 2 m pe fundul căreia s-au descoperit fragmente ceramice tipice Vinca - Dudești în asociere cu cele din faza ceramicii pictate policrom, antrenate din stratul așezării gros de 0,60-0,70 m. Acesta este suprapus de stratul roman, gros de 0,25 m din care s-a săpat o groapă menajeră, circulară, la adâncimea de 2,90 m, de pe fundul căreia s-au cules, de asemenea, câteva fragmente tipice secolului II-III.

Informații suplimentare online

[Raportul 1583 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
